

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
КАРПАТСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ ВАСИЛЯ СТЕФАНИКА**

Факультет історії, політології і міжнародних відносин
Кафедра етнології та археології
Кафедра історії України і методики викладання історії

СИЛАБУС НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

«Жива історія у шкільній освіті старшокласників»

Рівень вищої освіти – другий (магістерський)
Освітньо-професійна програма «Середня освіта (Історія)»
Спеціальність А4 Середня освіта (за предметними спеціальностями)
предметна спеціальність А4.03 Середня освіта (Історія та громадянська освіта)
Галузь знань А Освіта

Затверджено на засіданні кафедри
етнології і археології,
протокол №6 від 11 грудня 2025 р.

1. Загальна інформація	
Назва дисципліни	«Жива історія у шкільній освіті старшокласників»
Викладач (-і)	Дрогобицька Оксана Ярославівна, к.і.н., доцент
Контактний телефон викладача	(0342) 59-61-87
Е-mail викладача	oksana.drohobytska@cnu.edu.ua
Формат дисципліни	Очний/заочний
Обсяг дисципліни	3 кредити ЄКТС, 90 год (12 год. лекцій, 18 год. семінарських занять, 60 год. самостійна робота)
Посилання на сайт дистанційного навчання	https://d-learn.pnu.edu.ua/course/subscription/through/url/fc60d8fdf3fdb7994149
Консультації	Консультації в день проведення лекцій/семінарських занять, або ж щосереди 14.00
2. Анотація до навчальної дисципліни	
Предметом вивчення навчальної дисципліни є сукупність теоретичних, методичних і практичних питань, пов'язаних із використанням «живої історії» у процесі навчання старшокласників. «Жива історія у шкільній освіті старшокласників» є вибіркоким курсом, передбаченим навчальним планом для здобуття кваліфікаційного рівня магістр за освітньо-професійною програмою «Середня освіта (Історія)». Лекційні та семінарські заняття допоможуть студентам засвоїти методику проведення уроків «живої історії», особливості організації та пошукової роботи шкільного гуртка з «живої історії», ознайомлять із основними шкільними проектами, спрямованими на пошукову й дослідницьку роботу старшокласників. Важливою особливістю курсу є те, що він зорієнтований на вивчення найважливіших культурно-просвітніх, соціально-економічних та суспільно-політичних процесів через призму «живої історії», а також застосування здобувачами набутих знань, умінь і навичок у майбутній професії.	
3. Мета та цілі навчальної дисципліни	
Метою вивчення навчальної дисципліни є: засвоєння і поглиблення теоретичних та практичних знань, умінь і навичок студентів на другому (магістерському) рівні вищої освіти за освітньо-професійною програмою «Середня освіта (Історія)» з дисципліни «Жива історія у шкільній освіті старшокласників». Основними цілями вивчення дисципліни є: подати системні, комплексні знання з курсу «Жива історія у шкільній освіті старшокласників»; навчити використовувати в професійній і соціальній діяльності знання, отримані у ході вивчення курсу; виробити в майбутніх вчителів навички самостійних оцінок і власних суджень із розглянутих історичних проблем; сприяти вихованню у студентів толерантності, національно-патріотичних почуттів, поваги до загальнолюдських цінностей.	
4. Програмні компетентності та результати навчання	
Інтегральна компетентність – здатність розв'язувати складні спеціалізовані задачі та проблеми в галузі освіти (історія) в ЗЗСО, що передбачає застосування теоретичних знань і практичних умінь із наук предметної спеціальності, педагогіки, теорії і методики навчання історії, характеризується комплексністю та невизначеністю умов організації навчально-виховного процесу з акцентом на профільну середню освіту, передбачає здійснення інновацій та/або проведення педагогічних досліджень. Загальні компетентності:	

ЗК3. Здатність мислити критично, системно й аналітично, розв'язувати методичні та наукові проблеми.

ЗК4. Здатність складні ініціювати, освітні, планувати й організовувати діяльність у сфері освіти, науки та суспільного розвитку, узагальнювати отримані результати, забезпечувати рівень та оцінювати якість виконуваних робіт.

ЗК7. Здатність до інноваційної діяльності, генерування, дослідження та впровадження нових ідей.

Спеціальні (фахові) компетентності (СК)

СК1. Здатність здійснювати глибокий аналіз і критичне осмислення історичних процесів і наративів, включно з проблемами історичної пам'яті.

СК2. Здатність досліджувати й інтерпретувати актуальні проблеми історії України, Європи та світу в міждисциплінарному контексті, з урахуванням новітніх наукових підходів, формулювати власні обґрунтовані позиції щодо спірних історичних питань та адаптувати їх до освітнього процесу з урахуванням розвитку критичного мислення в учнів.

СК4. Здатність застосовувати сучасні методологічні підходи та інструменти наукового пізнання для організації, проведення та оформлення досліджень у галузі історичної освіти та педагогіки, відповідно до вимог академічної доброчесності.

СК5. Здатність застосовувати регіональний підхід у викладанні історії для розвитку локальної та національної ідентичності, патріотичного виховання та міжкультурного діалогу.

СК10. Здатність використовувати в навчальному процесі сучасні цифрові технології, електронні ресурси та освітні платформи, сприяти розвитку інформаційної та медіаграмотності учнів, орієнтуватися в інформаційному середовищі, критично оцінювати інформацію і застосовувати її в професійній діяльності.

Програмні результати навчання

Програмні результати навчання для предметної спеціальності (ПРН) 014 “Середня освіта (Історія)”

ПРН4. Критично осмислює історичні події та інтерпретує складні історичні проблеми в міждисциплінарному контексті з урахуванням різних наукових підходів і культурної пам'яті, приймає обґрунтовані рішення.

ПРН7. Використовує сучасні методи історико-педагогічного дослідження, організовує науковий пошук, оформлює результати досліджень у вигляді академічних публікацій і магістерських робіт.

ПРН8. Застосовує регіональний і краєзнавчий підхід у викладанні історії для формування національної, локальної ідентичності та розвитку патріотичного виховання.

ПРН13. Впроваджує сучасні цифрові технології, освітні платформи й електронні ресурси в історичну та громадянську освіту, формує цифрову та медіаграмотність учнів.

ПРН14. Критично аналізує, відбирає та адаптує навчально-методичні матеріали, зокрема шкільні підручники, відповідно до освітніх потреб здобувачів.

5. Організація навчання

Обсяг навчальної дисципліни

лекції	12
семінарські заняття / практичні / лабораторні	18
самостійна робота	60

Ознаки навчальної дисципліни				
Семестр	Спеціальність	Курс (рік навчання)	Нормативний / вибірковий	
1-й семестр	A4.03 Середня освіта (Історія та громадянська освіта)	1	вибірковий	
Тематика навчальної дисципліни				
Тема	кількість год.			
	лекції	семіна ри	сам. роб.	
Тема 1. Вступ до курсу «Жива історія у шкільній освіті старшокласників»	2		2	
Тема 2. Педагогічна складова «живої історії»	2		6	
Тема 3. Основні проекти з «живої історії» в Україні		2	4	
Тема 4. Музеї «живої історії» та їх роль у навчально-виховному процесі	2		4	
Тема 5. «Жива історія» у медіа-ресурсах		2	8	
Тема 6. Історична реконструкція як технологія національно-патріотичного виховання	2	2	6	
Тема 7. Метод проектів на уроках «живої історії»	2	4	4	
Тема 8. Учнівські проекти з живої історії			6	
Тема 9. Інтерв'ю як індивідуальний проект живої історії	2	4	6	
Тема 10. Організація гуртка «живої історії» в школі		2	4	
Тема 11. Проблема історичної пам'яті в дослідженнях з «живої історії»			6	
Тема 12. Поняття колективної та індивідуальної травми		2	4	
	ЗАГ:	12	18	60
6. Система оцінювання навчальної дисципліни				
Загальна система оцінювання навчальної дисципліни	Підсумковий контроль рівня знань та успішності студентів відбувається у формі заліку. Підсумковий бал складається з суми: балу за тестування по лекціях (максимумально 10) балу за семінарські заняття (максимально 20) балу за самостійну роботу (максимально 10) балу за індивідуальну роботу (максимально 10) балу за залікову контрольну роботу (максимально 50) В сукупності становить максимально 100 балів.			
Вимоги до письмових робіт	Написання письмової контрольної роботи є обов'язковим для виставлення підсумкової оцінки. У випадку, якщо студент не написав контрольну роботу, він вважається таким, що не виконав усіх видів робіт, що передбачаються навчальним планом за семестр з даної дисципліни. Контрольна робота виконується у тестовій формі (50 тестів по 1 балу за питання). У сумі 50 балів.			

Семінарські заняття	У ході поточного контролю здійснюється усне та письмове опитування з тем, передбачених для семінарських занять. Також здійснюється контроль самостійної роботи відповідно до визначеної тематики. Оцінювання знань та науково-пошукової роботи студентів на семінарських заняттях проводиться за 100 бальною шкалою. На семінарському занятті діє такий принцип оцінювання: «90-100» балів – знання студента відмінні. Студент глибоко, ґрунтовно в деталях розуміє та інтерпретує основні теоретичні та методологічні проблеми сучасної історичної науки, різні аспекти теоретико-методологічного дискурсу досліджень з «живої історії». Знає та використовує наукові методи пізнання, вміє аналізувати, формулювати гіпотези. Використовує необхідну джерельну базу, інтернет ресурси, відмінно оперує основними термінами і поняттями; знає особливості використання досліджень з «живої історії» в школі; аналізує, співставляє та узагальнює матеріал з «живої історії». На високому рівні вміє працювати з усними джерелами, стисло висловлюватися і передавати спеціалізовану інформацію; вміє систематизувати отриману в ході опитувань інформацію, складаючи різноманітні таблиці, схеми, різні типи планів, готувати роздатковий матеріал, електронні бази аудіо і відеоінформації. Вміє на практиці застосовувати нові ідеї, пропозиції, освітні практики з метою цілеспрямованого вдосконалення, безперервного і самоорганізованого навчання. «70-89» балів – знання студента добрі. Студент розуміє та інтерпретує основні теоретичні та методологічні проблеми сучасної історичної науки, різні аспекти теоретико-методологічного дискурсу досліджень з «живої історії». Знає та використовує наукові методи пізнання, вміє аналізувати, формулювати гіпотези. Використовує необхідну джерельну базу, інтернет ресурси, добре оперує основними термінами і поняттями; знає особливості використання досліджень з «живої історії» в школі; аналізує, співставляє та узагальнює матеріал з «живої історії». На належному рівні вміє працювати з усними джерелами, стисло висловлюватися і передавати спеціалізовану інформацію; вміє систематизувати отриману в ході опитувань інформацію, складаючи різноманітні таблиці, схеми, різні типи планів, електронні бази аудіо та відеоінформації, але допускає незначні пропуски фактичного матеріалу. Вміє на практиці застосовувати нові ідеї, пропозиції, освітні практики з метою цілеспрямованого вдосконалення, безперервного і самоорганізованого навчання. У деяких випадках нечітко формулює загалом правильні відповіді, допускає окремі несуттєві помилки та неточності. «50-69» балів – знання студента задовільні. Студент володіє більшою частиною фактичного матеріалу, але не здатен(на) повною мірою використати знання, уміння і навички на практиці; відповідь не чітка і спрощена, є суттєві помилки. Погано розуміє та інтерпретує основні теоретичні та методологічні проблеми сучасної історичної науки, різні аспекти теоретико-методологічного дискурсу досліджень з «живої історії»; не достатньо знає особливості використання досліджень з «живої історії» в школі. Не достатньо аналізує, співставляє та узагальнює матеріал з «живої історії». Не завжди може систематизувати отриману в ході опитувань інформацію,

	складаючи різноманітні таблиці, схеми, різні типи планів, готувати роздатковий матеріал. Не завжди вміє на належному рівні аналізувати результати усних досліджень. Не завжди може на практиці застосовувати нові ідеї, пропозиції, освітні практики з метою цілеспрямованого вдосконалення, безперервного і самоорганізованого навчання. «1-49» балів – знання студента незадовільні. У відповіді є суттєві помилки. На належному рівні не вміє співставляти, інтерпретувати основні теоретичні та методологічні проблеми сучасної історичної науки, різні аспекти теоретико-методологічного дискурсу досліджень з «живої історії»; не достатньо знає особливості використання досліджень з «живої історії» в школі. Не знає наукові методи пізнання, не вміє аналізувати, формулювати гіпотези. Не може систематизувати отриману в ході опитувань інформацію, складаючи різноманітні таблиці, схеми, різні типи планів, готувати роздатковий матеріал. Не вміє на практиці застосовувати нові ідеї, пропозиції, освітні практики з метою цілеспрямованого вдосконалення, безперервного і самоорганізованого навчання. При переведенні в загальні бали в сумі можна набрати максимум 20 балів.
Самостійна робота та індивідуальне завдання	Самостійна робота здобувача є основним видом засвоєння навчального матеріалу у вільний від аудиторних занять час. Метою самостійної роботи є вдосконалення навичок і вміння працювати з науковою літературою та джерелами. Перевірка рівня засвоєння матеріалу самостійно опрацьованих тем здійснюється у вигляді тестового контролю. За самостійну роботу студент може отримати максимум 10 балів. Кожний студент також готує індивідуальне завдання (ІНДЗ, проект). ІНДЗ може бути у формі відео чи аудіо біографічного інтерв'ю чи інтерв'ю про важливі події історичного минулого. Проект може бути також виконаний у вигляді презентації на тему «Історія однієї фотографії». Вага балу за індивідуальний проект у підсумку – 10.
Умови допуску до підсумкового контролю	Форма і терміни семестрового контролю визначаються навчальним планом. Студент(-ка) допускається до підсумкового контролю за умови відпрацювання усіх «заборгованостей» і виконання усіх видів робіт.
Підсумковий контроль	Форма підсумкового контролю – залік. Для того, щоб одержати залік, необхідно виконати всі види роботи і набрати не менше 50 балів.
7. Політика навчальної дисципліни	
Письмові роботи: Контрольна робота має бути виконана на 8 семінарському занятті. Вимоги до оформлення проекту: мультимедійні проекти (презентації) виконуються у програмі для підготовки презентацій Power Point. Об'єм такого проекту повинен складати не менше ніж 10 слайдів. Проект також можна виконати у вигляді підбірки навчально-методичних завдань для учнів, усних джерел до обраної теми, або ж інтерв'ю із респондентом (не менше 20 хв.). У якості індивідуального завдання студент замість проекту, може підготувати до друку тези конференції чи статтю, присвячені «живій історії» та використанню її у навчальному процесі. Тези чи стаття	

мають відповідати усім вимогам, містити наукову новизну та належно оформлений бібліографічний апарат.

Академічна доброчесність:

Як викладач, так і студент, повинні дотримуватися «Положення про запобігання академічному плагіату та іншим порушенням академічної доброчесності у навчальній та науково-дослідній роботі» та Кодексу честі університету <https://cnu.edu.ua/polozhennia-pro-zapobihannia-plahiatu/>

У випадку запозичених робіт, відсутності посилань на використані джерела, випадків плагіату, виявів академічної недоброчесності (списування) викладач виставляє негативну оцінку та пропонує студентові повторно виконати необхідний вид роботи.

Відвідування занять: Відвідування занять та активна участь у роботі семінарів є обов'язковою умовою успішного складання заліку з курсу. Участь у семінарських заняттях може проходити у таких формах: виступ, аналіз відео чи аудіозапису, рецензія, участь у дискусії тощо.

Політика курсу передбачає перездачу усіх невиконаних завдань в силу запізнь на заняття або пропущених пар без поважних причин. За умови відсутності на лекції чи семінарському занятті, отримання негативної оцінки або ж невчасного виконання індивідуальної роботи визначений день для відпрацювання пропущених аудиторних занять, негативних оцінок та подачі індивідуальних робіт.

Пропущене заняття студент може «відпрацювати» у формі, визначеній викладачем та кафедрою. Як правило «відпрацювання» проходить в усній формі, вирішенні тестових завдань тощо. Під час занять дозволяється користування мобільним телефоном виключно для навчальних цілей.

Навчання за індивідуальним графіком: студенти, котрі навчаються за індивідуальним графіком, опрацьовують частину теоретичного матеріалу самостійно з обов'язковим проходженням усіх тестувань у системі дистанційного навчання d-learn.pnu.edu.ua та виконанням усіх завдань відповідно до індивідуального графіку навчання, складеного та погодженого з викладачем на початку семестру. Умови навчання за індивідуальним графіком регламентуються Положенням про порядок навчання здобувачів вищої освіти за індивідуальним графіком у Карпатському національному університеті імені Василя Стефаника.

Неформальна освіта: Можливість зарахування результатів неформальної освіти регламентується «Положенням про визнання результатів навчання, здобутих шляхом неформальної освіти, в Прикарпатському національному університеті імені Василя Стефаника» (введено в дію наказом ректора № 672 від 24.11.2022 р.) <https://nmv.pnu.edu.ua/wp-content/uploads/sites/118/2022/11/neformalna-osvita.pdf>

8. Рекомендована література

Основна

1. Дрогобицька О. Використання «живої історії» в сучасному музейництві. *Вісник гуманітарних наук*. 2025. №7. DOI: <https://doi.org/10.5281/zenodo.15545215>
2. «Жива історія». Метод усної історії в школі. URL: https://www.ustnayaistoriya.info/wp-content/uploads/2015/08/oral-history_brochure_ukraine_book-web_21x21cm-1.pdf
3. Курилів В. Методика викладання історії: Навч. посібник. Львів, Торонто: Світ, 2003. 248 с. URL: <https://education.holodomor.ca/wp-content/uploads/2020/06/Methodika-vikladannay-istorii.pdf>
4. Левітас Ф., Салата О. Методика викладання історії. Посібник учителя. Харків: 2006. 96 с.

5. Методичні рекомендації гри Джюра. URL: <https://patriotua.org/metodychni-rekomendatsii-hry-sokil-dzhura/>
6. Мокрогуз О. Інноваційні технології на уроках історії. Х.: «Основа», 2007. 192 с.
7. Незвичайні долі звичайних жінок. Усна історія двадцятого століття. Львів: Вид-во Львівської політехн., 2013. 835 с.
8. Чорна М. Метод проектів на уроках історії. Тернопіль–Харків: Видавництво «Ранок», 2011. 160 с.
9. Яковенко Г. Методика навчання історії: Навчально-методичний посібник. Харків, 2017. 324 с. URL: <https://dspace.hnpu.edu.ua/server/api/core/bitstreams/942225ae-467a-4e6a-9299-ed279e9b6783/content>

Додаткова література

10. Вишневецька Г. Українські фестивалі як засіб просування позитивного іміджу країни. *Культурологічна думка*. 2016. № 10. С. 235–242.
11. Гайдай С., Гавриленко К. Історичні фестивалі та військово-історичні реконструкції на основі історико-культурних заповідників України. *Географія та туризм: Науковий збірник*. 2013. Вип. 23. С. 81-86.
12. Гончаренко Л. Робота з усними свідченнями на уроках історії: нарративний аналіз // Таврійський вісник освіти. 2014. №3. С. 34 – 38. URL: http://www.irbis-nbuv.gov.ua/cgi-bin/irbis_nbuv/cgiirbis_64.exe?I21DBN=LINK&P21DBN=UJRN&Z21ID=&S21REF=10&S21CNR=20&S21STN=1&S21FMT=ASP_meta&C21COM=S&2_S21P03=FILA=&2_S21STR=Two_2014_3_8
13. Денисенко В. Зміст і завдання експедиційної народознавчої роботи в контексті національного виховання. *Матеріали до української етнології*. К., 2002. Вип. 2. С. 73- 76.
14. Дрогобицька О. Усна історія в школі: основні напрямки та перспективи розвитку. *Історико-краєзнавча діяльність у закладах освіти: проблеми і перспективи. Збірник тез доповідей учасників Всеукраїнської науково-практичної конференції*, м. Івано-Франківськ, 22 квітня 2021 р. / За наук. ред. М. Ю. Косила і А. З. Королько. Івано-Франківськ : Симфонія форте, 2022. С. 64 – 67. URL: <https://kiu.pnu.edu.ua/wp-content/uploads/sites/56/2023/05/materialy-zbirnyka-konferentsii-istoryko-kraieznavcha-diialnist-u-zakladakh-osvity.-2022.-na-sajt.pdf>
15. Зашкільняк Л. Історична пам'ять і соціальні функції історії у сучасному світі. *Україна — Європа — Світ. — Вип. 2: Міжнародний збірник наукових праць*. Серія: Історія, міжнародні відносини. Тернопіль: Вид-во ТНПУ ім. В. Гнатюка, 2009. С. 156-159.
16. Каднічанський Д. Використання історико-культурної спадщини України у туризмі на прикладі скансенів. *Краєзнавство*. 2012. № 1. С. 128-138. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/kraeznavstvo_2012_1_17
17. Камбалова Я. Краєзнавча екскурсія як форма вивчення історії рідного краю. *Історія та правознавство. Позакласна робота*. 2015. № 1. С. 14 – 17.
18. Карсим І. Культурно-освітня діяльність музеїв: навч. посібник. К., 2007.
19. Килимистий С. Історична реконструкція як ресурс подієвого туризму. *Питання культурології*. 2019. Вип. 35. С. 136-147.
20. Маньковська Р. В. Музезнавство в Україні. К., 2000. 140 с.
21. Носа Б. Історичні реконструкції як сучасна форма анімаційної діяльності замків Закарпаття. *Традиції та нові наукові стратегії у Центральній та Східній Європі : Матеріали Міжнародної науково-практичної конференції* (м. Київ, 29–30 червня 2018 р.). Київ : ГО «Інститут інноваційної освіти», 2018. С. 45 – 47. URL: <https://dspace.uzhnu.edu.ua/jspui/bitstream/lib/19848/1/%D0%86%D1%81%D1%82%D0%BE%D1%80%D0%B8%D1%87%D0%BD%D1%96%20%D1%80%D0%B5%D0%BA%D0%BE%D0%BD%D1%81%D1%82%D1%80%D1%83%D0%BA%D1%86%D1%96%D1%97%2C%20%D0%B7%D0%B1%D1%96%D1%80%D0%BD%D0%B8%D0%BA.pdf>
22. Петренко О. Субкультури рольовиків і реконструкторів в Україні. *Вісник Луганського національного університету ім. Т. Шевченка. Соціологічні науки*. 2012. Вип. 2. С 126-133.

23. Поливач К. Культурна спадщина та її вплив на розвиток регіонів України / Наук. ред. Руденко Л.Г. К.: Інститут географії НАН України, 2012. 208 с.
24. Посохов І. «Історичні реконструкції» як форма культурно-пізнавального туризму: теоретичні аспекти. *Географія та туризм*. 2014. Вип.28. С.103-112.
25. Посохов І. Історичні реконструкції як перспективний напрям подієвого туризму в Україні. *Вісник Львівського університету. Серія міжнародні відносини*. 2016. Вип. 40. С. 178-185. URL: <https://periodicals.karazin.ua/irtb/article/view/20851>
26. Посохов І. Історичні реконструкції в туристичній практиці та політиці пам'яті. *Гілея: науковий вісник: Збірник наукових праць*. К., 2015. Вип. 100. 2015. С. 87-92.
27. Тормахова А., Соловей А. Явище історичної реконструкції в культурі ХХ–ХХІ століття. *Українські культурологічні студії*. 2020. Вип. 2. С. 78 – 80.
28. Шатілов Є. Історія у форматі розваги: генеза українських історичних фестивалів. *Публічна історія в Україні та світі: Матеріали наук.практ. конференції* (м. Київ, 25 жовтня 2019 р.). Київ: Історичний факультет КНУ ім. Т. Шевченка, 2019. С. 38-39.
29. Oral history guide. <https://nzhistory.govt.nz/hands/a-guide-to-recording-oral-history>

Візуальні джерела

<https://www.youtube.com/watch?v=9dxKBTv0TnY> - Театр-студія «Жива Історія». Виступ наживо

<https://www.facebook.com/watch/?v=1097983290644019> – Львівський музей «Територія Терору»

https://www.youtube.com/watch?v=7-WsEBAVOSg&ab_channel=%D0%A1%D1%83%D1%81%D0%BF%D1%96%D0%BB%D1%8C%D0%BD%D0%B5%D0%9B%D1%8C%D0%B2%D1%96%D0%B2 - Табори ГУЛАГУ та заслання.

Історія сім'ї Скицьких

Інформаційні ресурси

<https://livehistory.org.ua/> - Онлайн-архів усноісторичних та візуальних джерел.

<https://memoria.com.ua/istoria/> - Сайт музею «Жива історія»

<https://podcasts.nv.ua/podcast/236-nashi-30-zhyva-istoriya.html> - **Наші 30**. Жива історія (подкаст)

<https://podcasts.nv.ua/podcast/240-yak-my-vyzhyly.html> - «Як ми вижили». Подкаст

<http://history.org.ua/uk> – сайт Інституту історії НАН України, видання «УІЖ».

<http://www.nbuv.gov.ua> – сайт Бібліотеки ім.В.Вернадського

<http://etnolog.org.ua/> – сайт Інституту мистецтвознавства, фольклористики і етнології ім. М.Рильського

<https://oralhistory.com.ua/resursi/bibliografiya/an-oral-history-bibliography/> - An Oral History Bibliography. A Research Guide by the Columbia University Center for Oral History

Викладач

О.Я. Дрогобицька

ініціали, прізвище